

عنوان مقاله:

ارزیابی پایداری شهرستان های استان مازندران طی سال های ۱۳۸۵ و ۱۴۰۰

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 15، شماره 35 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

نفیسه مرصوصی - دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

سیده نفیسه اسداله تبار - دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

از چالش های پیش روی برنامه ریزان شهری، مدیریت مطلوب شهری و منطقه ای و توازن در میزان توسعه شهرها می باشد. در همین راستا، هدف اصلی این پژوهش سنجش پایداری اقتصادی و اجتماعی شهرستان های استان مازندران طی سرشماری سال های ۱۳۸۵ و ۱۴۰۰ است. پژوهش حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی و به لحاظ ماهیت از نوع توصیفی-تحلیلی است. روش تحلیل کمی و نوع استدلال به کار رفته از نوع علی-قیاسی است. داده ها و اطلاعات مورد نیاز با استفاده از آمارنامه های آماری و سرشماری ۱۳۸۵ و ۱۴۰۰ گردآوری شده است. جامعه آماری پژوهش به ۳۰ نفر از اساتید و خبرگان حوزه برنامه ریزی شهری به روش نمونه گیری هدفمند است. پایایی پرسشنامه با استفاده از پیش آزمون و آزمون آلفای کرونباخ با ضریب ۰/۸۱۲ مورد تأیید قرار گرفت. جهت تجزیه و تحلیل داده های و اطلاعات به دست آمده از مدل های بارومتر پایداری، رادار، کپ لند و الکترا استفاده گردیده است. نتایج حاصل از تکنیک های سنجش پایداری نشان داد شهرستان های ساری، بابل، آمل، قائمشهر، تنکابن و چالوس از رتبه های بالاتری در ابعاد پایداری برخوردارند. همچنین شهرستان های استان مازندران پایداری متفاوتی داشته است و معضل ناپایداری، از نظر اندازه بیشتر به شهرهایی با اندازه کوچک و متوسط و از لحاظ شاخص ها بیشتر به مسائل اقتصادی بازمی گردد. لذا می توان با اجرای راهکارهای حاصل از این پژوهش، پایداری و توسعه یافتگی شهرها را فراهم ساخت.

کلمات کلیدی:

پایداری، پایداری شهری، پایداری اقتصادی، پایداری اجتماعی، استان مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961577>

